

Onsdag den 8. juni 2021

Tale til modtagerne af Timbuktu Prisen 2021 – Hanne Selnæs og Tine Harden
v. formand for Timbuktu Fonden, Thomas Ravn-Pedersen

Velkommen til Timbuktu Fondens prisuddeling 2021.

Jeg hedder Thomas Ravn-Pedersen og har den store ære og fornøjelse som formand for **Timbuktu Fonden om lidt for 10. gang** at overrække Timbuktu Prisen til nogle af Danmarks dygtigste dokumentarister. I år er prisen delt og går til en journalist og en fotograf.

Dagens prisuddeling har som så meget andet måttet vente lidt på sig. Egentlig var vi allerede klar sidste efterår... men så... osv. Men nu er vi samlet – og sikke skønt – under åben himmel og i næsten vante former kan vi nu fejre vinderne.

De blev udvalgt blandt 14 indstillede og ansøgte projekter.

Dér i bunken lå den – **ansøgningen "To verdener – samme mål"** indsendt af to kvinder, om hvem man passende kunne vælge tre ord til at udgøre en vis form for fællesmængde, der kan binde de to sammen:

Erfaring. Professionalisme. Og Afrika.

"Vi er to erfarne formidlere." starter de selv beskrivelsen.

Og jo tak, tilsammen har de mere end 70 års professionel erfaring fra medie- og kommunikationsbranchen.

Dagens vindere: fotograf Tine Harden og journalist Hanne Selnæs.

Og for **Tine Harden, der er uddannet på Politiken**, er det der med at vinde priser bestemt ikke noget nyt.

Tine har vundet den fineste danske titel indenfor pressefoto – ikke bare én gang - men hele **to gange, hvor hun blev kåret som årets pressefotograf** (i 1992 og 1999), hun har taget årets pressefoto og i 2000 vandt hun en kategori i World Press Photo.

"Vi interesserer os begge for den menneskelige, væsentlige og samtidig stærke unikke historie." **skrev Hanne Selnæs som skribenten i projektet.** Det har Hanne selv praktiseret som journalist i flere årtier – heraf fem år i Afrika for IBIS – og som pioner på Namibias første journalistuddannelse. Drivkraften i sit journalistiske virke beskriver hun selv som, at det er, når hun møder uretfærdighed og så griber muligheden for at gøre en forskel for en bedre verden.

Opgaven med at fortælle om verden i de 30 år vores to prisvindere har været aktive dokumentarister har langsomt ændret sig. **Og det er måske netop den anderledes journalistiske metode og fortællemåde, som Tine Harden og Hanne Selnæs gjorde sig interessante på.** For det er et virkelig spændende og anderledes projekt, de har gang i.

Vi giver Timbuktu Prisen som et arbejdslegat til et projekt, der er *"med til at fremme kritisk og nytænkende journalistik og formidling i Danmark om globale udviklings- og resursefordelings-spørgsmål."*, som det hedder i fundatsen.

Harden og Selnæs får den flotte pris til deres arbejde med at producere en interaktiv video, som beskriver og sammenligner levevilkår og drømme for to parasport-udøvere Claudine i Rwanda og Mark i Danmark – begge er de på vej til OL i Tokyo.

Vores jury begrundet valget af prismodtagere med at **"projektet har en bred offentlig relevans med sit udgangspunkt i sport"**. Og at projektet er **"stramt skåret og bruger nytænkende teknologi** til at diskutere ligheder og forskelle i levevilkår for mennesker med handicap i Centralafrika og herhjemme. Endelig finder juryen, at teamet bag projektet udstråler både **'driftssikkerhed, nytænkning og gåpåmod'**.

Om lidt, når jeg er færdig, og prisen er overrakt, kan I glæde jer til at høre meget mere om projektet, som allerede er godt i gang.

Vi synes, det er spændende, at det er de unge – og de sports- og olympiade-interesserede, der er målgruppe for projektet. Håbet er at vi med dette projekt kan nå nye målgrupper, der normalt ikke hverken beskæftiger sig med eller bekymrer sig over Afrika eller parasport. **Det handler om minoriteter, om drømme og håb** – om TO VERDENER – SAMME MÅL, som projektet hedder. Og produktet bliver bl.a. en kortfilm, hvor man hele tiden kan zappe frem og tilbage mellem de to verdener i Danmark og Rwanda.

Forlægget, som jeg har set, var en musikvideo, hvor **det er virkelighed og drøm, man zapper imellem.** Og lige netop landet, hvor Claudine spiller volleyball fra sin kørestol, Rwanda, er på mange måder blevet det land i Afrika, der svinger mellem drøm og mareridt. Landet var det værste, man kunne tænke sig tilbage i 1994 under Folkemordet, og det bedste hvis man tænker på uddannelse, ligestilling, og almindelig udvikling.

Claudine var barn under folkemordet og overlevede det helvede, mens Mark som veteran og dansk udsendt soldat til Afghanistan på anden vis har mødt helvedet under mission i det godes tjeneste.

Her i 2021 dukker Rwanda så på andre måder op på vores nethinder. **Nu er det pludselig landet, som vi netop har vedtaget at eksportere vores asylbehandling til** samtidig med at landene omkring os, EU og FN med bestyrtelse spørger: "Danmark, hvad er det lige der foregår?"

I 90'erne handlede u-landskommunikation meget om mulighederne, om fremskridtene og ikke mindst om at fortælle om alt det arbejde, der manglede at blive gjort derude. Og vi undrede os dengang over, hvordan et ellers relativt uddannet og udviklet land som Rwanda kunne havne i et folkemord.

I dag er behovet for fortælling rykket hjem til os. **Nu er det Danmark, der optræder som landet, man ikke længere forstår ude i verden.** Og vi opfattes som et af de mest racistiske lande i Vesteuropa. Hvordan kan landet, der var kendt som måske verdens mest humanistiske og solidariske i 90'erne og 00'erne, pludselig blive et land, der lader indenrigspolitik og "Denmark first" være det, der definerer integration og asylpolitik? Hva' sker der Danmark? Kunne man spørge.

Jeg ved godt at Hanne Selnæs og Tine Hardens projekt ikke handler om dansk asylpolitik eller mangel på samme. Og at sport og politik er en giftig cocktail.

Men jeg kan alligevel ikke lade være med at tænke, at der er noget paradoksalt i, at det projekt, som vi sidste år valgte til at modtage Timbuktu Prisen og de 100.000 kr. blev valgt fordi vi gerne ville være med til – trods de meget forskellige vilkår og verdener – at vise, **at fællesskab, opbakning, mod og ikke mindst muligheder kan forandre et liv og et menneske.** Og at hovedpersonerne i hvert deres land optræder som stærke og inspirerende rollemodeller, der formulerer sig om fordomme, rettigheder, politik, sport og verdensmål – og begge sætter et stærkt aftryk på omgivelsernes holdninger til mennesker med handicap.

At den politiske diskurs i mellemtiden er ændret herhjemme, ændrer ikke ved, at **Hanne Selnæs' og Tine Hardens projekt i Rwanda, Tokyo og Danmark er superspændende.** Men det siger måske noget om, at der fortsat er en kæmpe opgave for os, der opfatter et 'os & dem' som rig mangfoldighed, samhørighed og inklusion.

Ifølge fagbladet Journalisten er der 121 danske journalistpriser. Og Timbuktu-prisen er os bekendt både den største journalistpris og den eneste, der har resten af kloden som nåleøje. Og det er som sagt **tiende gang**, at prisen nu skal uddeles.

Timbuktu Prisen er tidligere gået til dokumentarister og film, der skabte debat og som skubbede den offentlige dagsorden. Det er den første modtager af prisen, *journalist* Tom Heinemann et godt eksempel på.

At prisen også kan bruges som afgørende *seedmoney* er Berlingskes gravegruppe et godt eksempel på – med i den var **fotograf Mads Nissen**, der netop er blevet årets pressefotograf i Danmark og vinder af World Press Photo, og **journalist Eva Jung**, der med de penge startede sin artikelserie, der senere blev til hvidvask-skandalen.

Filmdokumentarist Signe Byrge Sørensen brugte pengene til arbejdet med en fantastisk varm film om starten på den syriske borgerkrig: "Frihed, håb og andre synder – Our memory belongs to us", der havde verdenspremiere på Copenhagen Dox i marts i år.

På samme måde håber vi, at Timbuktu Prisen 2021 kan være med til få jeres projekt op at flyve – og måske ovenikøbet at debatten om Rwanda og Danmark endda også kan fortsætte og udfordre, hvad for et land, vi ønsker at være?

Tid til at summere op:

Timbuktu prisen 2021 gives til Hanne Selnæs og Tine Hardens arbejde med at bruge idræt til at skabe dialog, viden og forståelse for leve- og eksistensvilkårene i to så forskellige lande som Danmark og Rwanda.

* * *

Jeg vil gerne her til sidst takke vores jury bag Timbuktu Prisen for at hjælpe med at finde frem til årets prismodtager.

Tak til **Niels Elbæk** udpeget af Nairobi-klubben, **Suzanne Moll** udpeget af Dansk Journalistforbund, **Gerd Kieffer-Døssing** og **Sven Johannesen** fra Timbuktu Fonden.

Og tak til mine øvrige kolleger i bestyrelsen;
Pernille Bærendtsen Karen Lauterbach, Sven Johannesen, Charlotte Harder, Lars Lindholm og vores administrator, **Niels Christian Hviid Gade**.

Og endelig en tak til **journalist og forfatter Jørgen Harboe**, fordi du tilbage i 2008 skænkede os Timbuktu Fonden med en stor pose penge, der fortsat kan bruges til at støtte god, kritisk og nytænkende journalistik og formidling.

* * *

Hanne Selnæs og Tine Harden – I har vundet **Timbuktu Prisen 2021** - en pris på 100.000 kr. – pengene har I allerede fået, men her er en synlig hædersbevisning!

Held og lykke med projektet!

TILLYKKE